

Nasza Matka

Nr 09 (167) wrzesień 2020 (rok 15)

Miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmiłowicach

Dożynki w Śmiłowicach

kować podczas mszy Św. Dziękczynnej za plony z tegorocznych żniw.

Starostami dożynek byli państwo Ewa i Roman Kołodziej, gospodarze z tradycjami którzy uprawiają ziemię na Recie Śmiłowickiej. Byliśmy zaszczytzeni obecnością najwyższych władz Gminy, na czele z burmistrzem panem Stanisławem Piechulą, jego zastępcą Mateuszem Handelem, sekretarzem Jakubem Jarząbkim, oraz przewodniczącą Rady Miasta Katarzyną Syryjczyk Słomską, z zastępcami Michałem Rupikiem i Remigiuszem Kusiem. Byli również Radni Miasta, Sołtysi zaprzyjaźnionych sołectw, dyrektor naszej szkoły Pani Janina Szołtysek, delegacja pani Poseł do Parlamentu Europejskiego Izabeli Kloc z listem gratulacyjnym.

>>>

Ciężko było o podjęcie decyzji o organizacji tegorocznych dożynek z racji panującej pandemii, jednak postanowiliśmy razem z naszymi rolnikami w dniu 15.08.2020, w święto Maryjne podzię-

SŁOWO BOŻE

(Ł 6, 20 - 26)

Jezus podniósł oczy na swoich uczniów i mówił: «Błogosławieni jesteście, ubodzy, albowiem do was należy królestwo Boże. Błogosławieni, którzy teraz głodujecie, albowiem będziecie nasyćeni. Błogosławieni, którzy teraz płaczeć, albowiem śmiać się będziecie. Błogosławieni jesteście, gdy ludzie was znienawidzą i gdy was wyłączą spośród siebie, gdy zelżą was i z powodu Syna Człowieczego odrzucą z pogardą wasze imię jako nieczne: cieszyć się i radujecie w owym dniu, bo wielka jest wasza nagroda w niebie. Tak samo bowiem przodkowie ich czynili prorokom.

Natomiast biada wam, bogaczom, bo odebraliście już pociechę waszą. Biada wam, którzy teraz jesteście syści, albowiem głód cierpieć będziecie. Biada wam, którzy się teraz śmiejecie, albowiem smucić się i płakać będziecie. Biada wam, gdy wszyscy ludzie chwalić was będą. Tak samo bowiem przodkowie ich czynili fałszywym prorokom».

Tradycyjnie Komisja przy Radzie Sołectkiej której przewodniczy radny RS Mieczysław Pełka wyróżniła trzy najładniej zadbane posesje. Właścicielom tych posesji Pani przewodnicząca RM jak i burmistrzowie wręczyli dyplomy uznania oraz upominki sponsorowane przez radnego Remigiusza Kusia.

O poczęstunek jak zawsze zadbały nasze Panie z Koła Gospodyń Wiejskich a strażacy

pielnowali bezpieczeństwa przeciwpożarowego. Zabawa przy rytmach zespołu Relax trwała do późnych, nad wyraz pogodnych godzin wieczornych. Najważniejsze że było bezpiecznie, miło i wesoło.

*Sołtys Sołectwa Śmitowice
Józef Świerczyzna*

Ks. Karol Kulczycki SDS nowym biskupem diecezji Port Pirie w Australii

Ks. Karol Kulczycki, SDS, wiceprowincał Polskiej Prowincji Towarzystwa Boskiego Zbawiciela (Księża Salwatorianie) w Krakowie, został mianowany biskupem diecezji Port Pirie w Australii. Decyzję Ojca Świętego Franciszka ogłosiła 1 sierpnia 2020 Stolica Apostolska.

Ks. Karol Kulczycki SDS urodził się 19 października 1966 roku w Górze (woj. Dolnośląskie). Został ochrzczony w kościele pw. św. Wawrzyńca w Czerninie.

W latach 1973-1981 ukończył szkołę podstawową w Czerninie, 1981-1984 zasadniczą szkołę zawodową w Lesznie, 1984-1987 technikum samochodowe w Głogowie. W latach 1987-1988 odbył nowicjat u Salwatorianów w Bagnie k. Wrocławia. W latach 1988-1994 ukończył studia filozoficzno-teologiczne w Bagnie.

28 maja 1994 roku przyjął święcenia kapłańskie z rąk kard. Franciszka Macharskiego w Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej w Trzebinii k. Krakowa. Następnie przez dwa lata pełnił funkcję referenta Salwatoriańskiego Ośrodka Powołań, a w latach 1996-1997 był

dyrektorem tegoż Ośrodka. W 1997 roku wyleciał do Australii.

W 1998 roku został wikariuszem parafii w Esperance w Zachodniej Australii, rok później został wikariuszem parafii w Willetton (Perth). W latach 2000-2001 został proboszczem parafii Merredin w Zachodniej Australii. W latach 2001-2004 pracował jako kapelan Chisholm College w Bedford (Perth), a od 2005 do 2009 roku był proboszczem parafii w Greenmount (Perth). W latach 2010-2018 był superiorem Regionu Australijskiego Salwatorianów, kapelanem Prendiville College w Ocean Reef (Perth) i wikariuszem parafii Ocean Reef.

W 2018 roku został wybrany wikariuszem prowincjonalnym Polskiej Prowincji Salwatorianów i wrócił do Polski.

W latach 2011-2017 był w zarządzie komisji archidiecezjalnej „Catholic Outreach” w Perth. W latach 2013-2018 był członkiem salwatoriańskiej międzynarodowej komisji ds. powołań, a od 2018 roku jest członkiem salwatoriańskiej międzynarodowej komisji ds. Komunikacji.

<https://misyjne.pl>

Życiorys O. Franciszka Jordana

Dokończenie z poprzedniego numeru

W 1874 r. Jan Chrzciciel rozpoczął studia teologii i filologii na Uniwersytecie Ludwika Alberta we Fryburgu w Bryzgowii. Po pomyślnym ich ukończeniu rozpoczął przygotowanie do kapłaństwa w seminarium św. Piotra, niedaleko Fryburga. Czas studiów poświęcił na pogłębienie swojej wiary i duchowości. Nadal, zgodnie ze zwyczajem zapoczątkowanym w dzieciństwie, regularnie przystępował do sakramentów i poświęcał wiele czasu na modlitwę. Rozpoczął również pisanie swojego dziennika duchowego, w którym aż do śmierci będzie notował najważniejsze myśli. Dziennik ten stał się niezwykle cennym źródłem, dzięki któremu możemy poznać osobowość i duchową sylwetkę Założyciela salwatorianów.

W dniu 21 lipca 1878 r. Jordan przyjął święcenia kapłańskie, a następnie, zgodnie z poleceniem swojego biskupa, wyjechał do Rzymu, aby studiować języki orientalne: syryjski, aramejski, koptyjski, arabski, a także hebrajski i grecki.

Od czasu studiów teologicznych rozwijało się w nim przekonanie, że Bóg wzywa go do założenia w Kościele nowego dzieła apostołskiego, którego członkowie mieliby bronić wiary i przyczyniać się do jej ożywienia, poprzez głoszenie wszystkim ludziom, że Jezus Chrystus jest jedynym Zbawicielem. To przekonanie

o powołaniu założycielskim jeszcze się umocniło w czasie podróży na Bliski Wschód w 1880 r. Po powrocie do Rzymu Jordan rozpoczął realizację swojego planu założenia wspólnoty osób zakonnych i świeckich, którzy realizowaliby wspomniany cel apostołski. Dzieło Jordana miało być podzielone na trzy grupy, zwane stopniami: w pierwszym byłoby zgromadzenie ci wszyscy, którzy na wzór Apostołów opuściliby wszystko, aby podjąć życie we wspólnocie i całkowicie się poświęcić głoszeniu Dobrej Nowiny; w drugim stopniu byłoby szerzenie prawd Bożych poprzez publikacje. Trzeci stopień obejmowałby miały świeckich, którzy głosiliby w swojej zwykłej codzienności Zbawiciela przede wszystkim poprzez świadectwo dobrego, chrześcijańskiego życia.

Dzieło O. Jordana otrzymało nazwę Apostolskie Towarzystwo Nauczania, a jego pierwszy stopień został oficjalnie zainaugurowany w Rzymie, przy Piazza Farnese 96, w dniu 8 grudnia 1881 r. Rok później nazwę zmieniono na Katolickie Towarzystwo Nauczania, a w listopadzie 1882 rozrastająca się wspólnota O. Jordana przeniosła się do budynku przy Borgo Vecchio 165, który stał się Domem Macierzystym.

>>>

Strona Żywego Różańca

Intencje Papieskie 2020

Wrzesień 2020

Intencja powszechna: o szacunek dla zasobów planety.

Módlmy się, aby zasoby planety nie były rabowane, ale dzielone w sposób uczciwy i z poszanowaniem.

Kilka miesięcy później dzieło zostało przekształcone w dwa zgromadzenia zakonne: męskie i żeńskie. Kilka lat później gałąź żeńska odłączyła się od O. Jordana i stała się Zgromadzeniem Sióstr Matki Bożej Bolesnej. W 1893 r. wspólnota męska otrzymała swoją obecną nazwę: Towarzystwo Boskiego Zbawiciela. O. Jordan poświęcił się całkowicie rozwijaniu swojego instytutu, jako jego założyciel, przewodnik duchowy i przełożony generalny. To zadanie wymagało od niego wielkiego wysiłku, szczególnie kiedy musiał się zmagać z różnymi trudnościami: organizacyjnymi, finansowymi i personalnymi. Równocześnie jednak dawało mu to wszystko głęboką wewnętrzną radość, opartą na niezachwianym zaufaniu w Bożą Opatrzność i na głębokim przekonaniu, że w ten sposób właśnie realizuje swoje założycielskie powołanie i przyczynia się do zbawienia dusz.

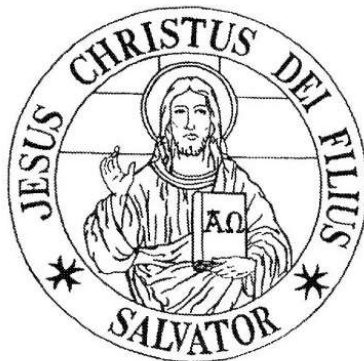
Dzięki swej wielkiej determinacji, w 1888 r., wspólnie z Teresą von Wuellenweber (bł. Marią od Apostołów), Jordan założył drugie zgromadzenie żeńskie – Kongregację Sióstr Boskiego Zbawiciela. Innym istotnym elementem rozwoju było podjęcie misji w Indiach, jak również założenie nowych placówek Towarzystwa w wielu krajach Europy i świata. Poprzez wszystkie te doświadczenia O. Jordan dojrzał jako osoba ludzka, jako zakonnik i jako kapłan – założyciel, rozwijając

swoją osobowość i wzrastając duchowo. Fundamentem jego duchowego wzrostu była głęboka miłość Boga i bliźniego, ufność w Opatrzność Bożą, jak również jego pokora, odważne przyjęcie Krzyża oraz wierność Kościołowi. Z biegiem czasu O. Jordan zaczął być uważany za człowieka, który prowadzi święte życie, zarówno przez członków swojej

wspólnoty, jak i przez osoby z zewnątrz. Jednocześnie był świadkiem zauważalnego rozwoju swojego dzieła zarówno pod względem geograficznym, jak i liczebnym.

W 1915, ze względu na trwającą I Wojnę Światową, zarząd Towarzystwa, wraz z Założycielem, był zmuszony do opuszczenia Rzymu i udania się do neutralnej Szwajcarii. Po wycofaniu się z aktywnego zarządzania swoim instytutem w czasie kapituły general-

nej w 1915 r., O. Jordan spędził ostatnie trzy lata życia we Fryburgu Szwajcarskim. Zmarł w małym domu opieki w Tifers koło Fryburga dnia 8 września 1918 r. i został pochowany w miejscowym kościele parafialnym. W 1956 r. jego doczesne szczątki zostały przeniesione do Rzymu i złożone w Domu Generalnym Towarzystwa. Jego proces beatyfikacyjny rozpoczął się w 1942 r., a w roku 2011 został ogłoszony Dekret o heroicznosci cnót O. Jordana.

INTERCJE MSZALNE

Wrzesień 2020

Wtorek 8 ⁰⁰	1 września W int. emerytów i starszych parafian	Środa 8 ⁰⁰	16 września
Środa 8 ⁰⁰	2 września	Czwartek 18 ⁰⁰	17 września
Czwartek 18 ⁰⁰	3 września O powołania	Piątek 18 ⁰⁰	18 września
Piątek 18 ⁰⁰	4 września	Sobota 18 ⁰⁰	19 września R. Lipińska
Sobota 18 ⁰⁰	5 września R. Nowak	Niedziela 25 zwykła	20 września
Niedziela 23 zwykła 8 ⁰⁰	6 września	8 ⁰⁰	R. Stolarski
10 ⁰⁰		10 ⁰⁰	R. Wieczorek
		14 ³⁰	R. Kołodziej
14 ³⁰	Za ++ Mirosławę i Janusza	Poniedziałek	21 września
Poniedziałek 8 ⁰⁰	chrzest : Razik, Dworniczak	8 ⁰⁰	
Wtorek 8 ⁰⁰	7 września	Wtorek 8 ⁰⁰	22 września
Wtorek 8 ⁰⁰	8 września	Środa 8 ⁰⁰	23 września
Środa 8 ⁰⁰	9 września	Czwartek 18 ⁰⁰	24 września R. Hanus
Czwartek 18 ⁰⁰	10 września R. Mazur	Piątek 18 ⁰⁰	25 września R. Golec
Piątek 18 ⁰⁰	11 września	Sobota 18 ⁰⁰	26 września R. Świeca
Sobota 18 ⁰⁰	12 września R. Bruj	Niedziela 26 zwykła	27 września
Niedziela 24 zwykła 8 ⁰⁰	13 września	8 ⁰⁰	
10 ⁰⁰		10 ⁰⁰	R. Wolak
8 ⁰⁰	Fatimska	14 ³⁰	R. Grygierek
10 ⁰⁰	R. Bogacki	Poniedziałek	28 września
14 ³⁰	R. Civiś	8 ⁰⁰	
Poniedziałek 8 ⁰⁰	14 września	Wtorek 8 ⁰⁰	29 września
Wtorek 8 ⁰⁰	15 września	Środa 8 ⁰⁰	30 września
		Czwartek 18 ⁰⁰	31 września

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Wrzesień 2020 - Grudzień 2020

sobota 5 wrzesień 2020	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia
sobota 19 wrzesień 2020	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
sobota 3 październik 2020	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara
sobota 17 październik 2020	Lebek Sylwia
	Lebek Marek
	Zbroja Agnieszka
sobota 31 październik 2020	Krzepina Ryszarda
	Suchanek Marzanna
	Siemieńska Dorota i Melania
sobota 14 listopad 2020	Jarosław Pisarski
	Rozmus Sabina
	Kędzia Irena
sobota 28 listopad 2020	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia
sobota 12 grudzień 2020	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
czwartek 24 grudzień 2020	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara

**Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie
(pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi)**

Kącik kulinarny: Cukinia faszerowana mięsem mielonym

Składniki:

- 4 nieduże cukinie (jedna ok. 230 g)
- 400 g mięsa mielonego
- 4 zielone cebulki
- 1 średniej wielkości pomidor
- 1 łyżka przecieru pomidorowego
- ok. 2 łyżek oleju
- ok. 50 g sera parmezan
- sól,
- pieprz
- czerwona papryka w proszku

Sposób przygotowania:

Cukinie umyć, osuszyć i przekroić wzdłuż na pół. (Proszę przekroić je w miarę równo, aby otrzymać dwie równe i stabilne połówki). Pestki wydrążyć łyżeczką. (One nie będą potrzebne). Cukinie posmarować wewnątrz i z zewnątrz 1 łyżką oleju. Połówki cukinii ułożyć w żaroodpornym naczyniu i oprószyć solą i pieprzem. Podpiec w nagrzanym piekarniku ok. 20 minut w temperaturze 180°C (grzałka góra- dół). W tym czasie przygotować nadzienie: Zielone cebulki umyć i osuszyć. Posiekać osobno zieloną i białą część cebulki. Na patelni rozgrzać 1 łyżkę oleju. Dodać białą część cebulki i lekko podsmażyć. Dodać mięso mielone i zieloną część cebulki. Smażyć, mieszając, aż mięso straci kolor różowy. Następnie

wmieszać koncentrat pomidorowy. Przyprawić solą, pieprzem i papryką. Pomidora naciąć delikatnie na krzyż, włożyć do miski, zalać wrzątkiem do przykrycia, pozostawić na kilkanaście sekund, a następnie przełożyć do zimnej wody. Obrąć ze skórki i pokroić w kostkę. Mięsem mielonym wypełnić wgłębienia w cukinii, dociskając je lekko, aby nie wypadło.

Rozłożyć kawałki pomidora i posypać startym w tarce o małych oczkach (na bocznej ścianie) parmezanem.

Piec kolejne 30 minut w temperaturze 180°C (grzałka góra- dół). Gdyby po tym czasie ser nie był lekko przyrumieniony, można włączyć na chwilę termoobieg na 180°C

gmb

Kącik humoru

Przychodzi facet do sklepu zoologicznego z niedźwiedziem na łańcuchu i krzyczy w progę: – Gdzie jest ten łobuz sprzedawca co dwa lata temu chomika mi sprzedał?

Do mieszkania wchodzi roztrzęsiona pani Kowalska po pierwszej samodzielnej jeździe samochodem po mieście. – Kochanie – zwraca się do męża – czy chcesz abym ci sama opowiedziała jak mi poszło, czy też wolisz przeczytać o tym w jutrzejszych gazetach.

Rozmawiają dwaj koledzy: – Wiesz przed ślubem wydawało mi się, że mój dom będzie jak statek, a ja na nim będę kapitanem. – I jesteś? – Jestem, ale okazało

się, że moja żona zawsze chciała być admirałem.

Na Marsie wylądowała amerykańska rakietka. Kosmonauci zesłali na powierzchnię Marsa, aby przeprowadzić badania. Po godzinie wracają i meldują:

-Przed nami byli tu Rosjanie.

-Skąd te przypuszczenia?

-Znaleźliśmy dwie butelki po bimbrze i kufajkę.

-To jeszcze o niczym nie świadczy.

-Też tak myśleliśmy, dopóki pod kufajką nie znaleźliśmy portretu Lenina i czerwonej flagi!

Papież Franciszek: "Postawmy Boga w centrum naszego życia" - fragmenty (8 września 2019)

Ewangelia mówiła nam, że „szły z Nim [z Jezusem] wielkie tłumy”(Łk 14,25). Tak jak owe tłumy gromadzące się na drodze Jezusa przybyliście licznie, aby przyjąć Jego orędzie i pójść za Nim. Ale dobrze wiecie, że pójdziecie za Jezusem nie jest odpoczynkiem. Ewangelia Łukasza przypomina nam dzisiaj wymagania tego zaangażowania.

Trzeba zauważyć, że te zalecenia wydawane są w kontekście wejścia Jezusa do Jerozolimy, między przypowieścią o uczcie, do udziału w której zaproszeni są wszyscy (zwłaszcza osoby odrzucone, mieszkające na ulicach i placach, na rozstajach dróg), oraz trzech przypowieści mówiących o miłosierdziu, w których wyprawia się ucztę, gdy odnajduje się to, co zostało stracone, gdy ten, który zdawał się martwy zostaje przyjęty, serdecznie powitany i przywrócony do życia, mając szansę na nowy początek. Wszelkie wyrzeczenie chrześcijańskie ma sens jedynie w świetle radości i święta spotkania z Jezusem Chrystusem.

Pierwsze wymaganie zachęca nas do przyjrzenia się naszym relacjom rodzinnym. Nowe życie, które oferuje nam Pan, zdaje się niewygodne i przekształca się w skandaliczną niesprawiedliwość dla tych, którzy sądzą, że dostęp do królestwa niebieskiego może się ograniczać lub sprowadzać jedynie do więzów krwi, przynależności do określonej grupy, do rodu lub określonej kultury. Kiedy „pokrewieństwo” staje się kluczem decydującym i rozstrzygającym o wszystkim, co słuszne i dobre, ostatecznie dochodzimy do usprawiedliwiania, a nawet „uświęcenia” pewnych praktyk prowadzących do kultury przywilejów i wykluczenia (nepotyzm, protekcja, a zatem

korupcja). Wymaganie Nauczyciela prowadzi nas do wzniesienia naszego spojrzenia i mówi nam: ktoś, kto nie potrafi postrzegać drugiego jako brata, aby jego życie i sytuacja go poruszyły, niezależnie od jego pochodzenia rodzinnego, kulturowego, społecznego „nie może być moim uczniem” (Łk 14, 26). Jego miłość i poświęcenie to darmowy dar z powodu wszystkich i dla wszystkich.

Drugie wymaganie ukazuje nam trudność podążania za Panem, gdy chcemy utożsamiać królestwo niebieskie ze swoimi interesami osobistymi lub fascynacją jakąś ideologią, która w ostateczności prowadzi do używania imienia Boga lub religii dla uzasadnienia aktów przemocy, dzielenia, a nawet zabójstwa, wygnania, terroryzmu i usuwania na margines.[...]

I wreszcie, jakże trudne może być dzielenie się nowym życiem, które daje nam Pan, gdy jesteśmy nieustannie pobudzani, by usprawiedliwiać się, sądząc, że wszystko pochodzi wyłącznie z naszych sił i tego, co posiadamy; kiedy pogoń za gromadzeniem staje się dokuczliwa i uciążliwa - jak słyszeliśmy w pierwszym czytaniu - pogłębiając egoizm i stosowanie środków niemoralnych. Wymaganie Nauczyciela jest zachętą, by powrócić do wdzięcznej pamięci i uświadomienia sobie, że nasze życie i nasze zdolności są nie tyle owocem zwycięstwa osobistego, ile daru (por. adhort. apost. „Gaudete i exsultate”, 55), zrodzonego między Bogiem a wieloma cichymi rękami osób, których imiona poznamy dopiero wówczas, gdy objawi się królestwo niebieskie. [...]

BIULETYN PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej

Redaktor Naczelny: Ks. Proboszcz Antoni Cebula

Redaktor Techniczny: Grzegorz Bubała

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmitowice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)